

معمای هویت مدل مشهورترین نقاشی جهان حل می شود

در جدیدترین تلاشها، محققان باستان شناس برای کشف راز مدل مشهورترین نقاشی جهان مونالیزا، قصد دارند قبرهایی را بگشایند که طی 300 سال گذشته مهر و موم بوده است.

در جدیدترین تلاشها، محققان باستان شناس برای کشف راز مدل مشهورترین نقاشی جهان مونالیزا، قصد دارند قبرهایی را بگشایند که طی 300 سال گذشته مهر و موم بوده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، هویت نقاشی زیبا و مشهور لئوناردو داوینچی که در سال 1504 کشیده شده مدتها به لیزا گرادینی دی جیوکوندو همسر یک تاجر مشهور ابریشم نسبت داده می شد اما اثبات این ظن و گمان تحقیقات پیچیده و طولانی باستان شناسی بوده است.

آخرین تلاشها برای اثبات هویت این نقاشی سال گذشته آغاز شد، وقتی که سلوانو وینچنتی مسئول کمیته ملی ارزش گذاری داراییهای تاریخی، فرهنگی و زیست محیطی ایتالیا چندین اسکلت در زیرزمین یک صومعه در فلورانس کشف کرد که گفته می شود یکی از آنها متعلق به مدل این نقاشی است.

وینچنتی با اشاره به راهکاری که برای مشخص کردن دقیق اسکلتهای مونالیزا در پیش می گیرد گفت که قصد دارد قبر اقوام دل جیونکوندو که تابوتهای سنگی مهر و موم شده طی 300 سال گذشته هستند را بگشاید تا مشخص شود که آیا دی ان ای این اسکلتها با هیچ کدام از آنها که سال گذشته پیدا شده تطابق دارند یا خیر.

وینچنتی گفت: درحال حاضر ما آزمایش کربن-14 را روی سه اسکلت از هشت اسکلت کشف شده در صومعه سنت اورسولا انجام می دهیم که احتمال دارد هم دوره مرگ لیزا گرادینی باشند. آزمایش کربن 14 به ما می گوید که کدام یک از سه اسکلت متعلق به دهه 1500 هستند. پس از آن متوجه می شویم که روی کدام اسکلت باید آزمایش دی ان ای نهایی را انجام دهیم.

قبر خانوادگی دل جیوکوندو در سردابه ای پشت محراب اصلی کلیسای سانتیسیما آنونزیاتا در فلورانس قرار دارد که در این قبر همسر گرادینی و دو فرزندش نیز قرار گرفته اند.

جستجو برای یافتن بقایای مدل معروف نقاشی داوینچی از سال 2007 در جریان است چرا که در این سال کتابی منتشر شد که هویت این مدل به دودمان دل جیوکوندو نسبت داده شده است، مسئله ای که اکثر تاریخدانهای هنر معاصر آن را مورد تأیید قرار داده است. همچنین این مسئله که گفته می شود آخرین محلی که وی در آن اقامت داشت و در همان جا هم به خاک سپرده شده یک صومعه بوده نیز مورد تأیید مورخان هنر مدرن است.

محققان این پروژه در بیانیه ای اعلام کردند که پس از سال 1500 تنها دو زن در این صومعه به خاک سپرده شدند یکی مونا لیزا گرادینی در سال 1542 و دیگری یک زن از طبقه اشراف و اعیان به نام ماریا دل ریچو بوده اند.